

1665 10. April 1896: 2. Beh. af Lovf. om Eneret for Staten til Telegrafanlæg m. m. 1666

Tire og trefindstyvende Møde.

Fredagen den 10de April 1896, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaa over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at jeg har haft den Ære at overbringe Hans Majestæt Kongen Tingets Lykønsning i Anledning af Allerhøjsthammes Fødselsdag. Hans Majestæt har paalaagt mig at overbringe Tinget hans Hilsen og Tak for Lykønsningen.

[Medlemmerne rejste sig i Anledning af denne Meddelelse.]

Der næst har jeg fra Statsrevisor Dinesen under 1ste ds. modtaget en Skrivelse, hvori han i Anledning af, at han af Landstinget paa ny er valgt til Statsrevisor, beder mig om at bringe Tinget sin Tak for den ham derved atter viste Tillid.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Eneret for Staten til Anlæg og Drift af Telegrafer og Telefoner m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 776 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 1483—1494).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Omgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling.

Ordføreren (Højt): Som det vil ses af den afgivne Betænkning, har Udvalget ment at kunne slutte sig til Lovforslaget, for saa vidt det gaar ud paa fremtidig at give Staten Eneret til Anlæg og Drift af Telegrafer og Telefoner. Dette vil altsaa medføre, at naar private i Fremtiden vusse at etablere og drive den Slags Anlæg, vil det være nødvendigt for dem at erhverve en Koncession. Det maa nu erindres, at den private Virksomhed hidtil har været fuldstændig fri og lovlig, og den har jo udviklet sig paa en temmelig stor og vel ogsaa flydestigende Maade her i Landet. Det kan derfor ikke undre, at der inden for Udvalget har været nogen Betænkelse ved nu at standse denne private Virksomhed ved Lovforslaget og egentlig kun standse den, fordi man kan sige, at Telefonvirksomheden er en stor Konkurrent til Statens Telegraf- og Telefonvæsen. Det kan vel ikke betvivles, at det er et noget farligt Straaplan at komme ind paa; thi Konsekvensen kan jo let blive, at paa alle Omraader, hvor Staten ikke kan konkurrere i industriel eller anden Virksomhed imod private Virksomheder, vil man komme til Lovgivningsmagten og anmode om at faa Eneret til Virksomheden. Hvad vil man f. Eks. sige, hvis Staten forlanger Eneret paa Dampskibsforbindelsen mellem Malmø og Kjøbenhavn under det Anbringende, at Færgerne ikke kan staa sig i Konkurrencen med det forenede Dampskibsfelskab, som har samme Dampskibsforbindelse? Det vilde man dog næppe gaa ind paa. — Men skønt der saaledes ikke har været saa lidt Betænkelse inden for Udvalget ved at slutte sig til Lovforslaget, har man dog ment, at man paa Grund af Omstændighederne og særlig under Hensyn til, at Telefonnettet her i Landet nu er saa udviklet, at der vel næppe kan være Spørgsmaal om andet end mindre Udvidelser i Fremtiden, kunde slutte sig til Lovforslaget. Jeg taler egentlig nærmest kun om Telefonanlæg, idet der af praktiske Hensyn næppe vil blive Tale om Telegrafanlæg. — Men medens Fler-tallet i Udvalget dog har anset det rigtigst, at man gaar lidt forsigtig tilværts, har et Mindretal ment, at man saa hurtigt som muligt burde komme over til Statsdrift. Dette vil jo fremgaa af Betænkningen, og